

ALBINA

REVISTA SĂPTĂMÎNALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

ANUL 63

Seria II-a

Nr. 702

Miercuri

7 iunie 1961

8 pagini - 15 bani

Față de celelalte gospodării dintre Timișoara și Cenad, cea din Șandra e vizibil mai mică. Satul, colectivizat în întregime, are 393 de familii cu numai 1.081 hectare de pământ arabil. Aceasta nu i-a împiedicat pe colectivizii din Șandra să ajungă milionari, realizând anul trecut un venit total de 3.453.000 lei.

Cei care au alcătuit în 1952 comitetul de inițiativă pentru înființarea gospodăriei pot să-ți povestească nenumărate întâmplări legate de începuturile ei, de ezitățile oamenilor, de grija meticuloasă cu care scruta viitorul, de vizitele repetate pe care le făceau atunci la gospodăriile vecine, de întrebările ce curgeau șuvoi și pe care oaspeții din Șandra le puneau colectivizilor, umplându-le casele cu gălăgia lor, cu întrebările lor simple și directe, și întorcându-se la Șandra plini de înflăcărare, încât puteai crede că a doua zi vor veni cu cererile de înscriere; dar continuau să se codoască, să amine, vrînd să mai

Din

carnetul scriitorului

MILIONARIII DIN ȘANDRA

vadă și să mai aștepte, să se mai gîndească și să mai cîntărească lucrurile.

Toate astea par acum povești îndepărtate și de necrezut și chiar cei care-au trecut prin astfel de întâmplări, auzindu-le din nou, după atîta vreme, îi vezi că parcă vor să le uite, să le îngroape pentru totdeauna în trecut, se simt stînjeniți de ele, ori se prefac că nu mai știu nimic și se împotrivesc cu un gest ușor al capului, negînd veracitatea lor: n-a fost chiar așa...

S-au obișnuit în acești ani să vadă lucrurile altfel, parcă sînt de cînd lumea colectivizii, și e cu totul cuceritoare mîndria atît de evidentă din vorbele și gesturile lor. E în ele un fel de neîncetată incantatie.

Oamenii aceștia, care păreau la început că se vor despărți nespuse de greu de prejudecățile lor, chiar în practica elementară a muncilor agricole, vorbesc acum ca niște agronomi. O viață întreagă ei au secerat griul cu coasele și în primul an tot cu coasele au ieșit la tablele de griu, bănuitori că agregatele mecanizate nu vor putea face față lucrurilor.

Dar aceiași oameni nu cunoscuseră la început cultura unei plante tehnice pretențioase cum e sfecla de zahăr; pe meleagurile lor sfecla de zahăr era total necunoscută. Veniseră la prășitul sfeclei cu sapele mari, de porumb, și lucrau greu cu ele, neînvățați; lăsau goluri mari și păgubitoare în urma lor. Dar i-au învățat agronomii și brigadierii, au organizat lecții practice și le-au arătat cum trebuie să se facă prașilele la sfecla de zahăr. Colectivizii au învățat cum să selecționeze ei înșiși sămînța de sfeclă, cum s-o semene și recoltele lor au ajuns să întrecă recoltele tuturor vecinilor, cultivatori vechi și cu experiență. Așa au ajuns ca în anul 1959, numai din cultura plantelor tehnice să cîștige peste 2.000.000 lei.

E o plăcere să intri în sediul gospodăriei lor și să vezi numeroasele încăperi ale clădirii cu pereții împodobiți, ca într-o expoziție permanentă, cu fotografii reprezentînd momente din munca lor pe ogoare și la fermele de animale. Am cerut o asemenea fotografie, gîndindu-mă la ilustrarea reportajului, dar președintele m-a privit cu niște ochi mari, îngrijorați, ca și cum l-aș fi cerut o enormitate, un lucru de care nu te poți despărți nici în ruptul capului. Părea să-mi spună: asta-i viața noastră, și tocmai refuzul lui m-a făcut să privesc colecția aceea de fotografii înrămate și puse sub geam, ca pe ex-

VIȘINESCU GHEORGHE

„Furnale”

(De la Expoziția de fotografii artistice „Infloresțe țara mea”)

ponatele de o fabuloasă valoare ale unui muzeu neobișnuit ca și cum ele ar fi ilustrat etapele, momentele unei bătălii îndelungate și patetice. Crezînd că acesta era în realitate sentimentul ascuns ce stăruia în inima președintelui, eram gata să-mi imaginez niște întâmplări nemaipomenite, legate de istoria colectivei. Nu știu de ce, cu toate că fotografiile nu înfățișau nici pe departe astfel de momente dramatice, dar gîndul mă ducea la niște încercări grele, de pildă, la o acțiune împotriva revărsărilor de ape, la o acțiune temerară împotriva forțelor dezlănțuite ale naturii. Chiar i-am și pus o întrebare în acest sens, dar tînrul președinte al gospodăriei s-a uitat la mine într-un fel cu totul liniștit, totuși cu o

ușoară părere de rău că trebuie să mă dezamăgească:

— Fapte deosebite? Doar nu sîntem marinari, sau aviatori, sau mineri. S-a întîmplat să lucrăm pe spetite, în toila campaniei, ziua să recoltăm porumbul, iar noaptea, la lumina lunii, să tăiem coceni și să-i transportăm, ca să eliberăm grabnic terenul în calea tractoarelor care veneau pentru arăturile adînci. Dar asta nu-i eroism...

Pomînd de aici, de la această idee, președintele gospodăriei a formulat apoi un adevăr de o surprinzătoare profunzime:

— Dar dacă-i vorba de schimbările pe care gospodăria colectivă le face în sufletul omului, chiar dacă nu se cheamă eroism, lucrul se poate asemui cu o revoluție. Nu-i

vorba de singe curs, dar pe incetul, sub ochii fiecăruia dintre noi, moare un om vechi și se naște un om nou. Imi amintesc, de pildă, că la început, în primul an, nu prea veneau oamenii la lucru, ori se prezentau la brigăzi și echipe tîrziu, după răsăritul soarelui. Acum, nu mai e nevoie să bați la ferestrele caselor, să-i scoli din somn și să-i chemi la lucru. Înainte, nu se interesau dacă cei de lingă ei prășeau bine sau nu sfecla de zahăr. Parcă purtau ochelari de cal. Și, pe incetul, au înțeles că munca tuturora la un loc trebuie să fie bună și că le-neșii se păgubesc nu numai pe ei înșiși, dar păgubesc întreaga gospodărie.

— Dar dumneata, ca președinte, n-ai avut niciodată un moment greu, o clipă de îndoială?

— De ce să spun că nu? Eram îngîndurat tare la început că n-avem pămînt destul și că o să fie greu. Dar îndoiala aceea a trecut, am ajuns milionari și vom fi și mai bogați.

Devenind parcă deodată nu numai agronom, dar și un poet cu o toridă imaginație, tînrul președinte a continuat:

— Nu v-aș ruga decît un singur lucru: să veniți iar la Șandra peste cîțiva ani, de pildă, la sfîrșitul șezanelului. Pe scurt, vrem să ajungem să avem la suta de hectare cîte 32 taurine și 80 de porci și să dobîndim la hectar 45 tone sfeclă de zahăr, 7 tone cinepă-fuior, 2500 kg. floarea-soarelui și 1500 kg. tutun-foi uscate. Atunci să veniți la noi...

LA OLALTĂ

Azi, ale colectivelor tarlate
Întînsă cit e cerul fără nor
Sînt intrupare-a visurilor tale
De aur, de lumină și de spor.

Tractoare și combine șterg sudoarea,
Smulg lutului mai multă bogăție
L-au dezdoit țăranelui spinarea,
L-au dezrobît genunchiul prins de glie.

Și sufletul vibrează, — a cita oară ?
Slăvindu-te, partid, în noi cîntări
Ca o albastră, unică vioară
Cu strunele întînsă peste zări.

Clocotitor e cîntecul și-nalt,
E cîntecul întregului popor
Spre noi și noi victorii în asalt
Sub steagul tău otobiruitor.

FLORIAN SAIOC

PETRU VINTILĂ

Pentru o ACTIVITATE CULTURALĂ VIE, PERMANENTĂ

Din munca unor consilii de conducere ale căminelor din raionul Buzău

Pentru membrii consiliului de conducere al căminului cultural din comuna Costești, ședințele lunare de analiză au devenit un bun obicei. Iată-i analizând felul cum s-a deslășurat activitatea culturală în cursul lunii mai a. c.

Cînd am ajuns în comuna Costești, i-am găsit pe membrii consiliului de conducere al căminului cultural, adunați în jurul unei mese. O ședință obișnuită? Da, o ședință ca și cele cîteva ținute de la începutul anului, consacrată analizării activității culturale. De data aceasta, tovarășul Mihai Constantin, directorul căminului, prezenta referatul privitor la felul cum au muncit membrii consiliului în cursul lunii mai, la manifestările culturale organizate de cămin. Problema principală a referatului: „Munca culturală în sprijinul înțării economico-organizatorice a gospodăriei colective „Flacăra Roșie“ din comună“.

ROADELE MUNCII COLECTIVE

Sub îndrumarea organizației de bază P.M.R., membrii consiliului s-au străduit să inițieze manifestări vii, atrăgătoare, cu un conținut cât mai bogat și mai legat de viața și munca colectivităților din Costești. În anul 1960, căminul cultural a avut o activitate frumoasă, dar s-a limitat mai mult la organizarea unor acțiuni la sediul căminului. Într-o ședință de analiză, a reieșit necesitatea ca în perioada muncilor agricole, activitatea culturală să se desfășoare și la locul de muncă pentru a se veni astfel și mai mult în sprijinul efectuării lucrărilor la timp și de bună calitate. Preocuparea, strădaniile unanime ale membrilor consiliului s-au concretizat în inițierea unei forme noi a muncii culturale: lectorii-povestitori. Pentru a înțelege și mai bine ce sînt lectorii-povestitori și în ce constau manifestările organizate de aceștia, să-l însoțim pe învățătorul Gh. Filip, într-o asemenea deplasare la o brigadă de cîmp.

...Membrii brigăzii lui Nicolae Iamandi erau în pauza de prînz. Se adunaseră cu toții sub umbra unor copaci

rămuroși. În mijlocul lor — lectorul-povestitor începu să le citească un fragment din broșura „Importanța efectuării la timp optim și de bună calitate a lucrărilor de întreținere a culturilor prășitoare“. După terminarea lecturii, tov. Gh. Filip le-a amintit și faptul că anul trecut, din cauza neexecutării la timp a prășilei a treia, pe o parcelă, producția de porumb a fost cu 200 kg. mai mică. Apoi le-a dat exemple din munca celorlalte brigăzi de cîmp ale gospodăriei lor.

Invitația adresată de membrii brigăzii lui Nicolae Iamandi, lectorului-povestitor, de a mai veni în mijlocul lor, este dovada cea mai bună a utilității și interesului cu care colectivității au primit această nouă metodă de muncă culturală.

Asemenea manifestări ale lectorilor-povestitori au avut loc și la brigăzile zootehnice și legumicole și ele contribuie la mobilizarea colectivităților pentru îndeplinirea la timp a tuturor lucrărilor, la obținerea unor rezultate tot

mai frumoase în dezvoltarea multilaterală a gospodăriei colective.

O manifestare organizată de căminul cultural și mult îndrăgita de colectivități

ții din Costești, se intitulează: „Zi de odihnă pentru colectivități“. Această zi de odihnă are loc în fiecare duminică și prilejuiește colectivităților clipe plăcute de distracție și de îndreptățită mîndrie. Programe speciale au fost consacrate colectivității Ștefan Mocanu, mulgătorului Ilie Șerban și multor altor fruntași. Cei sărbătoriiți au avut plăcuta surpriză de a auzi, în cadrul acestor zile de odihnă, cîntecele lor preferate, de a vedea pe scenă dansurile de prin partea locului pe care ei le joacă cu atîta foc la reuniunile date la cămin. Și cum tov. Mihai Constantin, directorul căminului, are și meșteșugul versului, fruntașilor li se dedică scurte poezii în semn de cinstitoare.

Nu este zi în care la cămin să nu se desfășoare vreo manifestare artistică. Conferințe, seri culturale, seri de poezii, recenzii, convorbiri, spectacole susținute de formația de teatru sau de brigada artistică de agitație etc., sînt acțiuni culturale-educative de masă care atrag tot mai mulți colectivități.

ÎN TÎMP

Neexistînd preocuparea pentru atragerea masei largi de țărani muncitori, la conferințele organizate de căminul cultural din Cernătești participă numai tineri și... copii.

Brigada artistică de agitație a căminului cultural din comuna Poșta Cîlnău, prezintă spectacole cu un program al cărui text a fost redactat acum un... an.

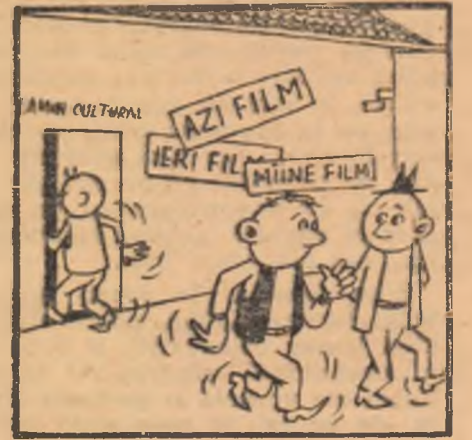
Scrisoare deschisă

Tovarășe director al căminului cultural din comuna Cîndești,

Am năsoit cu atenție registrul de activitate al căminului cultural din comuna dumitale. În filele voluminosului jurnal am întîlnit doar cîteva cuvinte: film, repetiții cor, film, repetiții taraf, film... De pildă, în dreptul zilelor cuprinse de la 9 la 25 martie a.c. este trecut un singur cuvînt: film! E drept că de la începutul anului și pînă la 18 mai, s-au prezentat la cămin și cîteva conferințe și programe artistice. Dacă cineva însă ar vrea să le numere, fără îndoială, că i-ar ajunge degetele de la o singură mînă!

Mergînd prin comună am întîlnit mulți colectivități care, în afară de problemele legate de muncile agricole la zi, mi-au vorbit și despre căminul cultural din comuna lor. Mi-au vorbit cu amărăciune de faptul că dumneata nu-ți dai interesul să le asiguri manifestări culturale bogate, strîns legate de munca și viața lor. De la dinșii am mai auzit că ai obiceiul să spui adesea: „Mai mult nu se poate face!“ și că te mulțumești cu starea prezentă de inactivitate.

Într-adevăr, cred, nu se poate face mai mult, tovarășe director, din moment ce dumneata nu te preocupi cituși de puțin de organizarea unor manifestări axate pe problemele specifice comunei, la înălțimea sarcinilor ce stau în fața

colectivităților. Probabil ai aflat că anul acesta colectivității din Cîndești s-au angajat să obțină producții cu cel puțin 500 kg. mai mult la hectar decît anul trecut. În acest scop ei au efectuat la timp arăturile, însămînțările și acum execută într-un ritm viu lucrările de întreținere a culturilor. Din comoditate, dumneata nu te-ai îngrijit însă să organizezi la cămin nici o manifestare culturală, care să vină în sprijinul colectivităților hotărîți să facă din gospodăria lor o gospodărie tot mai bogată, tot mai înfloritoare.

Și la Cîndești există un consiliu de conducere al căminului cultural, al cărui președinte ești dumneata. După cum cred că știi, consiliul de conducere coordonează întreaga activitate culturală din comună. Ce se întîmplă însă cu acest consiliu? El figurează numai în jurnalul de activitate (mai bine zis de inactivitate) și nu este un coordonator al muncii culturale, așa cum de fapt ar trebui. De cînd a fost ales acest consiliu, nu s-a ținut nici o ședință de analiză, nu s-au discutat niciodată acțiunile ce trebuiau întreprinse. De toate acestea ești vinovat în primul rînd dumneata, tovarășe director.

Zadarnice au fost încercările unor membri ai consiliului de a inviora activitatea culturală din Cîndești, dumneata te-ai mărginit doar la film, cor, taraf, și cu asta ai considerat rezolvate sarcinile muncii culturale. N-ai vrut, tovarășe director, să primești nici ajutorul dat de comitetul executiv al sîtului popular care în repetate rînduri ți-a indicat precis ce ai de făcut.

Iată, tovarășe director, de ce „nu se poate face mai mult“ Iată, unde duce dezinteresul, comoditatea și munca de unul singur! Colectivității din Cîndești sînt nemulțumiți de felul cum muncești, ei așteaptă mai mult de la dumneata, vor să te vadă pasionat de munca pe care ți-au încredințat-o, vor ca și căminul lor cultural să fie într-adevăr cămin și nu cinematograful sătesc.

Pagină redactată de O. MARALOIU

În 4 rînduri

Membrii consiliului de conducere al căminului cultural din comuna Pleșcoi, spun că au ținut ședințele de analiză muncii, dar au pierdut proce-sele verbale.

Cînd se-afliă în sat povestea
Le-a zis unul mai limbut
Răsuind o zicătoare:
Ați avut voi ce-ați pierdut?

Președintele sfatului popular din comuna Gherăseni, în loc să sprijine și să îndrume activitatea culturală, îl folosește pe directorul căminului la spoiul pomilor.

Cred că-această-activitate,
Scoate-un lucru la iveală,
Cum că-n Gherăseni, la dinșii
Munca asta-i o... spoială,

— Spune-i și fratelui tîm să vină...
— Cu plăcere, dar nu merge încă în picioare!...

— Aia, precis nu e de la noi din sat...
(Desene de T. PAL)

În numai DOI ANI

Gospodăria colectivă „Fillmon Sirbu” din Comana, regiunea Dobrogea. Gh. Popescu, șeful fermei de vaci, urmărește producția de lapte din mulsoarea de dimineață.

Citeva zile în șir a plouat fără întrerupere. La început oamenii s-au bucurat. Apoi, văzând pericolul îmburuienirii, au început să se îngrijoreze. Griul a crescut mare și frumos. S-au semănat soiuri bune, s-au făcut lucrări de calitate și după toate socotile va da peste 2.500 kg. în medie la hectar. Unii susțin chiar 3.000. Nu se laudă, știu ei ce știu. Aici își vor spune cuvântul regulile agrotehnice. Suprafețele cele mai mari, însă, sînt ocupate cu plante prăsi-toare. Numai porumbul pentru boabe și siloz ocupă peste

760 hectare. Sfecla de zahăr și floarea-soarelui alte 140 hectare. Cu mașinile nu era chip de intrat. De aceea, oamenii pindeau să prindă câteva ceasuri de vreme frumoasă, o porțiune două de teren zvintat și... intrau cu sapele. Nimeni nu așteaptă să fie tras de minecă. Așa s-au prăsit într-o singură zi 80 de hectare cu sfeclă. Pe porțiuni. Și așa vor face colectivității din Drănic, în fiecare zi dacă va fi nevoie. „Aveam peste 2.100 hectare de pământ la 620 de familii. Și dacă ar fi fost 1.600 de hectare și tot am fi răzbit cu munca” — spune tînărul vicepreședinte al gospodăriei inginerul agronom Petre Bogdan.

anuale de producție. Au procurat, țirște, pe rînd și în măsura asigurării adăposturilor și bazei furajere. După doi ani de existență, gospodăria dispune de un lot de 102 vaci cu lapte, rasele Slementhal și Flazgau, 24 de jănitel și 72 de capete tineret. Și lista continuă: aproape 500 de capete ovine (socotind și tineretul) 244 de porcine, peste 600 de păsări și 2.300 de pui. La toate acestea se mai adaugă și 45 coboși de stapi. După cum se vede, creșterea și dezvoltarea mai multor ramuri de producție, care să sporească veniturile bănești, a fost de la început preocuparea principală a colectivității din Drănic.

La (G.A.C., I.C. FRIMU) - Vulcan

Adeseori, cei care vin cu treburi în comuna Vulcan, dau și pe la colectivă. Aici, printre altele, vizitează și sectorul zootehnic, admirînd animalele bine dezvoltate, apoi cer să li se dezvăluie metodele folosite de vulcăneni mai ales în sporirea producției de lapte.

„Încă de la înființarea gospodăriei, — arată președintele, Nicolae Vășii, — am fost îndrumați de către forurile superioare de partid și de stat să punem bazele unui puternic sector zootehnic. De atunci numărul animalelor a crescut în fiecare an. În 1960, de exemplu, am procurat, din fondurile noastre și din creditele de la stat, 103 vaci. Iar anul acesta am mai cumpărat 58, așa că acum avem în total 238 de capete. În urma Hotărîrii Comitetului Central al Partidului și a Consiliului de Miniștri cu privire la acordarea de credite și împrumuturi pe termen lung, ne-am propus ca pînă la sfîrșitul anului să ajungem la 380 de vaci cu lapte”.

Despre pricepere și pasiune

Colectivității din Vulcan, regiunea Brașov, se mîndresc cu producția obținută anul trecut. 2.200 litri de lapte în medie pe cap de vacă furajată e o producție destul de bună, dacă ne gîndim că în urmă cu trei ani nu obțineau decît 1.100 litri. Angajamentul pe acest an este de a ridica producția medie la 2.800 litri de lapte. El a fost luat în baza unei analize amănunțite a posibilităților existente în gospodărie și pe baza experienței anilor trecuți, experiență care i-a convins că producții bune se pot obține numai atunci cînd animalele sînt bine hrănite și îngrijite.

„Astăzi, — spune brigadierul zootehnic Gheorghe Stoica, — nici un îngrijitor nu mai dă animalelor furaje la întimplare. Fiecare cunoaște cantitățile necesare exacte potrivit rației zilnice. La alcătuirea rației se ține seama și de cantitatea de lapte pe care vaca o dă pe zi. Rația se compune din 300 grame concentrate pe litru de lapte (pentru vacile fără lapte se dă o rație fixă de 3 kg. pe zi). Urmează apoi pentru toate vacile cîte 20 kg. borhot, 20—25 kg. porumb siloz, 3 kg. fîn și 5 kg. paie pleavă, drojdie și calciu”.

Cele mai bune furaje în hrana vacilor sînt: porumbul siloz iarnă și pășunea pe timpul verii. În primăvară colectivității au grăpat pășunea, au curățat-o bine și au împrăștiat apoi pe toată suprafața îngrășăminte. Organizînd pășunatul rațional, ei asigură animalelor iarbă pînă toamna tîrziu.

Era un timp cînd îngrijitorii nu puteau înțelege de ce vacile îngrijite de Nicolae Stoica dau încă în primele două săptămîni după fătare

pînă la 14 litri de lapte, în timp ce ale lor dădeau doar pînă la 8 litri pe zi. Lui Stoica însă nu-i era totuna dacă ceilalți nu izbuteau să obțină mai mult și le-a împărțit pe loc așa-zisul „secret profesional”.

— În perioada de la întărire și pînă la fătare — le-a explicat el — vacile adună rezerve pentru o nouă lactație. De aceea, tocmai în această perioadă trebuie avut grijă la alcătuirea unei rații corespunzătoare. Cu două luni înainte de fătare, le măresc cantitatea de concentrate cu 1

Din experiența fruntașilor în creșterea animalelor

kg. Adică le dau 4 kg. concentrate în loc de 3.

Mai tîrziu îngrijitorii au aplicat și altă metodă, care a dus la mărirea procentului de grăsime al laptelui. Noua metodă constă în furajarea vacilor în raport cu procentul de grăsime. Se observă, bunăoară, astăzi că scade procentul, a doua zi i se mărește cantitatea de concentrate. Așa s-a apăs ca acum laptele să aibă un procent de peste 4 la sută grăsime.

Pentru toți îngrijitorii respectarea programului așiat pe ușa grajdului, a devenit literă de lege. Și chiar dacă n-ar fi așiat, ei tot l-ar respecta întocmai...

Cei din Vulcan și-au propus că din anul 1962 să mărească cîrșada gospodăriei numai pe baza creșterii tineretului din ferma lor și chiar să livreze gospodăriilor colective din împrejurimi vițe pentru prășilă. „Pentru aceasta, — ne informează doctorul veterinar Eugen Ciocănelea, — am hotărît să dăm atenția cuvenită creșterii vițeilor. Alăptarea lor o facem la găleată. În mod normal le dădeam o perioadă de 40 de zile lapte integral, apoi lapte smîntînit și concentrate. La una din lecțiile de la cursul zootehnic, ținută în iarnă, îngrijitorul Nicolae Stoica a propus să scurtăm perioada de alimentare a vițeilor cu lapte integral la 21 de zile. Propunerea argumentată a fost acceptată, iar rezultatul este că economisim o însemnată cantitate de lapte și în același timp am preîntîmpinat cazuri de îmbolnăvire a vițeilor provocate de laptele prea gras. După perioada de 21 de zile le dăm concentrate pe vîrște, de la 350 grame la 1 kg. pe zi. Tineretul între 1 și 2 ani primește în rația zilnică cîte 5 kg. fîn, 7 kg. borhot, 7 kg. siloz și 2 kg. concentrate”.

La nivelul fruntașilor

Dacă intri în grajdul de vaci nr. 4 și ai ocazia să-l întâlnești pe Gheorghe Farcaș,

acesta îți arată cu mîndrie lotul său de vaci, una și una, și nu uită să-ți pomenească de comunistul Nicolae Stoica. Acesta i-a fost zi de zi îndrumător și sfătuitor.

Acum un an, cînd a fost dat la ferma de vaci, Farcaș nu prea avea cunoștințe despre modul cum trebuie muncit în sectorul zootehnic. Primise un lot de vaci în care unele dădeau doar pînă la 5 litri de lapte pe zi. În grajd cu el lucra și comunistul Nicolae Stoica, care obținea de la lotul pe care-l îngrijea aproape 4.000 litri pe cap de vacă, adică cea mai mare producție de lapte. Stoica a văzut la tînărul îngrijitor dragoste pentru animale, dorința lui de a învăța cît mai multe lucruri. Poate tocmai aceasta l-a îndemnat să-l ajute. Sfaturile și propunerile lui Stoica au rodit. Acum la penoul de onoare fotografia tînărului Farcaș se află alături de a lui Stoica. Elevul lui a ajuns să obțină o producție de 3.200 litri de lapte de la fiecare vacă.

Așa s-a născut metoda într-ajutorării îngrijitorilor, sub lozincă „La nivelul fruntașilor”.

Rezolvarea problemei cadrelor în sectorul zootehnic, n-a fost deloc ușoară pentru conducerea gospodăriei. La început erau colectivități care se fereau să muncească în sectorul zootehnic. Iar cei care ajungeau aici se tot vînturau ba la vaci, ba la porcine. Aceasta era o frînă în calea sporirii producției animalelor. Acum un an conducerea gospodăriei a aplicat retribuirea îngrijitorilor după producția obținută, interzicîndu-se totodată plecările de la un sector la altul. Prin participarea la cursurile zootehnice, îngrijitorii au dobîndit cunoștințe temeinice de specialitate, încît acum cunosc bine animalele pe care le îngrijesc, știu ce să le dea și ce să ceară de la ele.

MARIA CHIRULESCU

Li se spune colectivității din Drănic, raionul Segarcea, că sînt la început de drum. „Gospodărie tînără, înființată abia cu doi ani în urmă”. După „vîrștă”, gospodăria într-adevăr e tînără. Dar după lapte? Aici lucrurile se schimbă. Ce dovedesc faptele? Că în doi ani de zile averea obținută a ajuns la peste 3.340.000 lei. Merită a fi luat în seamă faptul că la înființare, gospodăria avea 569 boi de muncă și numai o vacă cu lapte, nici un porc, nici o oaie și, nici o construcție cu luma.

Să ia amînie acum gospodăria mai tînere la experiența celor din Drănic. Mai tînă s-a redus numărul boilor de muncă. Aceasta a fost cu puțință datorită folosirii tractoarelor. Ce s-a cîștigat? Lucru de calitate, sporiri de producție și... în locul celor 233 de boi vîndați s-au procurat

★
Așezate alături, veniturile realizate anul trecut și cele prevăzute pe acest an, dezvăluie în limbajul lor adevărat după care sectorul creșterii animalelor proprietate obținută, constituie o ramură de producție foarte rentabilă. Anul trecut, bunăoară, veniturile bănești ale gospodăriei s-au ridicat la 1.750.000 lei din care sectorul vegetal a dat 1.485.461 lei, iar cel zootehnic 150.033 lei. Anul acesta situația e cu totul alta. Veniturile totale ale gospodăriei vor crește cu peste 914.000 lei din care 750.000 lei reprezintă venituri din creșterea animalelor. Aceasta dovedește că sporirea veniturilor bănești din acest an va fi realizată în cea mai mare parte pe seama dezvoltării sectorului zootehnic, care va da de peste cîinci ori mai mult decît anul trecut.

Ultimele lucrări de revizie și mecanică Cernel Vasilescu, Mircea Zgîndăr și I. Lixandru vor scrie pe batoză „bun pentru treabă”. Pînă la 24 mai mecanicii de la S.M.T. Chitila, regiunea București, au reparat peste 94 la sută din mașinile și utilajul pentru recoltat.

Pînă la sfîrșitul lunii trecute, colectivității din Călușăreni, raionul Giurgiu, au livrat peste 15.000 kg. mazăre timpurie. Echipa lui Ion Nedelea se numără printre echipele fruntașe la recoltat.

INFLOREȘTE ȚARA MĂ

VINȚILA GHEORGHE

Pe unda firelor

STEINER S.

Mineri

MIHAILOPOL A.

Cartea la locul de muncă

BICAZ

Din apele spumoase, cascade de lumină
S-au revărsat pe locuri pe unde-a fost doar tină,
Nestăvilita forță a apelor din văi
Pe nevăzute unde străluce în odăi.

Izvor de viață nouă, de-avinturi și putere
Pulsează-n trupul țării prin mii și mii de-artere,
Și-a dăltuit uzina în stincă, omul faur
Să-nșiruie în țară comorile de aur.

ARISTICĂ BĂGHINĂ
(Cercul literar „Al. Vlahuță” — Tumu Severin)

REPUBLICA

O, Republica mea, floare rară,
Răsărită-n prag de primăvară
Mina celor mulți ți-a pus în glie
Frumusețe nouă și tărie.

Tu ești floarea vie-a tinereții
Geamănă cu zorii dimineții;
Cei care-ți înalță fruntea-n soare,
Îți pun roșul inimii-n culoare.

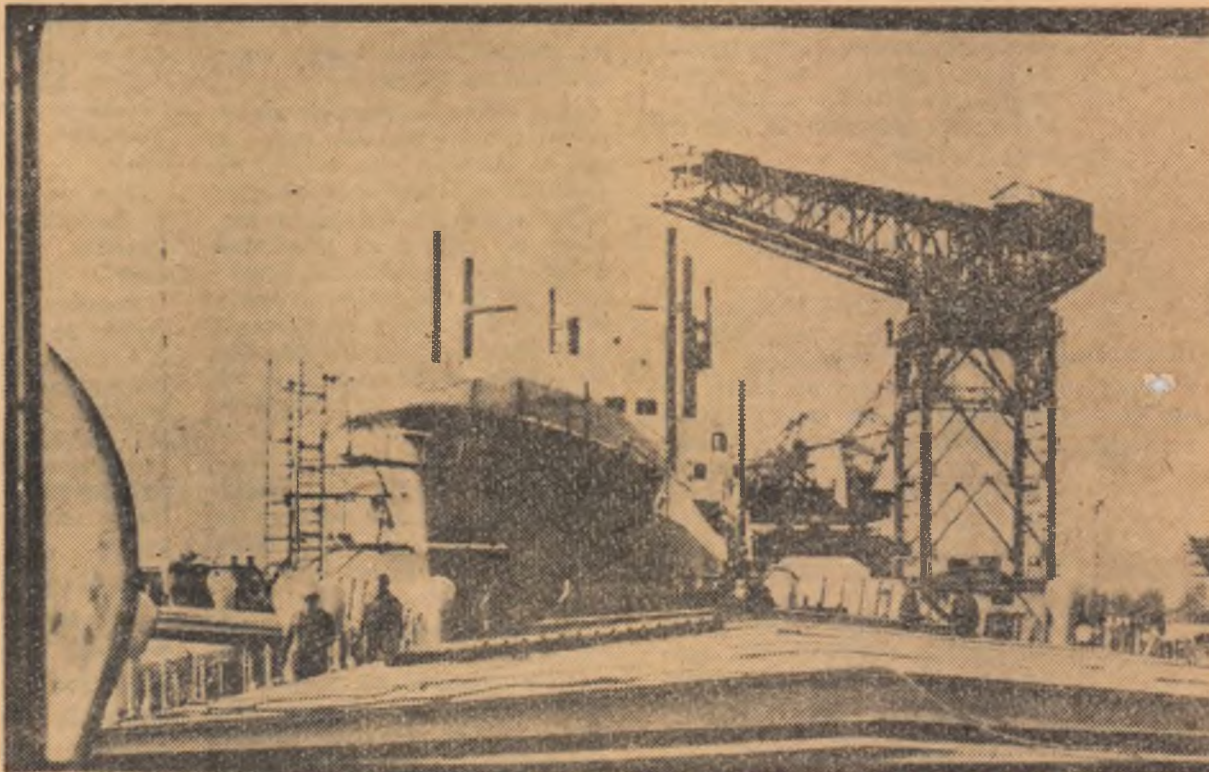
Floare ești, grădină minunată,
Cum n-a fost pe-acest meleag vreodată,
Grădinarul, știi, e meșter mare,
Nu-i ușor să crești astfel de floare.

Tu, Republica mea, floare rară,
Te-ai născut din vrere populară
Treaptă-n timp, suiș fără hodină,
Către comunism, înc-o lumină!

RADU FELECAN

IAROVICI EUGEN

STEINER S.

Pe șoseaua largă, asfaltată,
De cu zori pornim, iavaș-iavaș,
A pătruns cu soarele, odată,
Pe-a uzinei poartă din oraș.

Bucurie mare, de cu noapte,
Peste văi și dealuri l-a minat:
Colectivei lor îmbelșugate,
Camionul nou — s-aducă-n sat.

Și privește — cite camioane,
Toate noi, cu proaspătă vâpșea l...
Când prin curtea vastă: „Măi
Ioane!”

Se-auzi strigat de cineva.

Către el venea cu mina-ninsă
Un bărbat voinic, cu părul nins,
Un ortac de-aici, cu fața-ncinsă
De al muncii clocot necuprins.

Și-i suride cald ca unui frate
Și-l cuprinde vesel de mijloc
„Camion de bună calitate
V-am lucrat, Ioane, la soroc!”

Sta Ion, privindu-l, nu se-nșeală!
S-au văzut cindva în zile mari,
Într-un an de cruntă răfuială,
Când izbiră-n domni și în jandari.

Amintirea-i vie în comună!
La „reformă”-n sat s-au întâlnit.

Când alături, plini de voie bună
Și pământ și vise-au împărțit.

Ani în șir trecură peste țară.
Au crescut uzine, oameni, flori —
Pe-un prieten drag de-odinioară
Să-nțilnești — ce bine-i uneori!

Și-au pătruns alături într-o hală
Mare — cit un stadion,
Imbrăcată toată ca-n beteață
De lumini din becuri de neon.

TOVARĂȘII

— Ți-amintești Ioane, c-altădată
Fabricam pe-aici ligheane doar!
Spune gazda și-apoi îi arată
Camioane-n șir — far lingă far.

Și-au mai stat de vorbă pe afară,
Pe-o aleie plină de bujori,
Și ca vechi prieteni, o țigară
Au sorbit alături — visători.

Și a prins Ion să povestească
Despre holde, grajduri și saivan;

Cum, unit, cu
Satul lor muncă

Și-i mai spus
Cum le cresc
Și cum saltă s
Somoteiu-n na

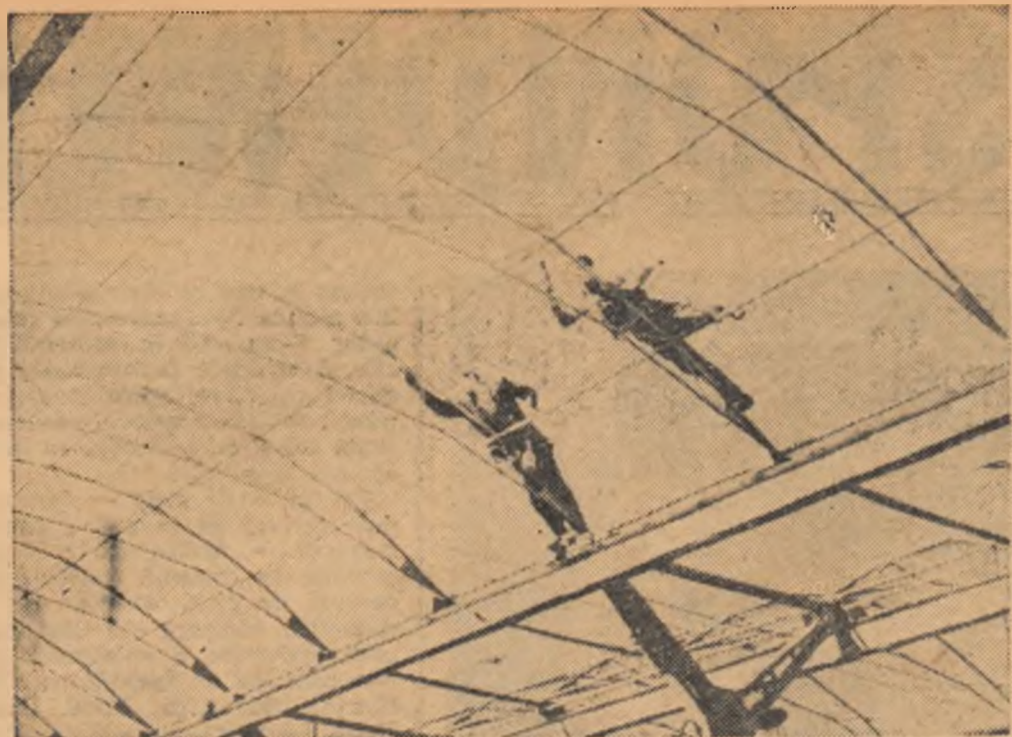
— Ți-amintești
Mă știi că s
Și acum-n v
Om cu stare

Ani în șir trec
Au crescut uz
Pe-un prieten
Să-nțilnești —

Dar sosi și c
Trage-n poart
Spre ogorul m
Il conduce m

De lumină —
Și cu-n zimbe
— De-oi veni
La ce secție s

Mina-i stringe
(Ca un vechi
— De mai vi
Să întrebi de.

NESTOR CONSTANȚA

Dantelă de oțel

HÖFER EDMUND

Pe inserat la rafinăria Onești

MARX IOSIF

În virtejul jocului

Una din temele majore ale creației folclorice actuale este aceea a alianței muncitorești-tărănești, în cadrul căreia rolul conducător îi revine clasei muncitoare. Cu forța convingătoare a artei, concis și plastic, cîntecul popular slăvește tăria de granit a unității de monolit a poporului nostru muncitor, în jurul partidului și guvernului, inepuizabila forță creatoare a maselor populare, care pășesc cu succes la împlinirea mărețului program de desăvîrșire a construcției socialiste în țara noastră.

Recunoștința oamenilor muncii de pe ogoare pentru ajutorul primit de la muncitorii din fabrici și uzine, este exprimată în nenumărate cîntece ca acesta :

**Frunzuliță foi din vie,
Trecînd prin gospodărie
Am văzut roi de tractoare,
Pluguri și secerătoare.
Frunzuliță bob năut,
Muncitorii le-au făcut
Rodul ca să ne sporească,
Viața să ne inflorescă.
Pentru dragostea lor mare,
Le-om trimite de pe-ogoare
Piine rumenită-n soare.**

(Auzit în satul Chitid, reg. Hunedoara, de ION MARI-NESCU).

Cu o idee asemănătoare se încheie și următorul cîntec auzit într-o comună clujeană, de către I. Socol: chiar și în cel mai îndepărtat făgus sau imaș, bardul popular știe că dacă traiul îi este mai frumos iar munca mai spornică și mai ușoară, aceasta se datorește „ortacilor” de la oraș :

**Cît zărești peste ponoare,
Tot mioare dălbioare —
Cîte turme trag spre brazi,
Ale noastre-s toate azi.
Cîte turme minăm noi,
Nu mai sînt pentru ciocoi.
Și iar verde măghiran,
Îs la colectiv cioban,
Pasc ciopoare prin făgus
Și zic doina dorului.
Bună vreme, iarbă nouă,
Bună vreme, stropi de rouă,
C-am venit iar pe imaș
Să-nchegăm brînză și caș
Să trimitem la oraș
Unde-ortacii-au făurit
Cîte-n sat or trebuit.**

Adesea, poezia populară se întregește și se cizează de-a lungul multor ani. Îndeosebi cîntecul clădit pe antiteză deschide o acoladă largă între „ieri” și „azi”. Începutul unui cîntec auzit de I. Potopin în comuna bănățeană Giriște, conține stihuri pe care obidiții le vor fi doinit în anii cînd detașamentul de partizani condus de neuitatul erou comunist Ștefan Plavăț, acționa în munții Semenicului. Această primă parte a cîntecului sună astăzi astfel:

**Ne-amintim și noi de-atuncea
Cînd Banatul era „fruncea”.
Cînd din Bocșa la Anina
Sufletu-l minca rugina,
Piinea ne-o minca neghina,
Pomii ni-i minca omida,
Noaptea ne-astupa firida,
Ne sugea puterea mina
De nu mai vedeam lumina.
Și cuptoarele de-oțel
Ne frigeau cum frigi un miel
În frigare de arțar
Pe vilvorile de jar.
Hei, „frumos” era atuncea
Cînd Banatul era „fruncea”.**

**Frumos tot pentru patron,
Nu pentru bietul Ion!..**

Trecutului negru îi este opus, în partea a doua a cîntecului, prezentul plin de lumină, peisajul de astăzi în care obiectivele industriale, bunuri ale întregului popor, domină întinderea nesfirșită a ogoarelor înfrățite. Uzină și ogor într-o frățească vecinătate, muncitori și țărani muncitori pășind umăr la umăr pe drumul deschis de partid — iată mesajul acestui cîntec bănățean :

**Azi tot omul în Banat
Fruncea-i cu adevărat,
Din Reșița la Anina
Tot Banatu-i ca grădina
Cu uzinele sub soare
Și-nfrățitele ogoare.
Al partidului cuvînt
Flori sădit-a pe pămînt,
Întunericul din mină
Îl alungă cu lumină,
La cuptoare, pe platou,
Totu-i azi frumos și nou —
Doar apasă pe buton
Niculaie și Miron
Și dogorile-n cuptor
Se supun puterii lor.
Cînt de slavă, de pe-ogoare
Ducem clasei muncitoare,
Cînt din suflet nevedit
Sub flamura de partid.**

Ajutorul dat oamenilor muncii de la sate de către clasa muncitoare se concretizează în nenumărate elemente ce înnoiesc priveliștea generală. Hidrocentrala, becul electric, furnalul sînt de aceeași vîrstă cu combina și au fost făurite de același braț: al muncitorului. Prezența acestor elemente îi provoacă rapsozului vieții de împliniri, emoții estetice :

**Deasupra de munți,
Pe colnici tăcuți,
Călcați de haiduci
Prin vremuri, furiș,
Printre grohotiș,
Și de partizani
În vitregii ani —
Brazilii dealului,
Șesenalului,
Stelele-și aprind
Revărsînd argint.
Suie drumul, suie
Lungă cărăruie,
Suie și coboară
La hidrocentrală,
Pe la serpentină
Unde e lumină.
Ne străluce țara
Pină-n Hunedoara.
Becuri peste plai —
Țara ne e rai.
Și peste ogoare,
Ce mi se năzare
-n cîmpul fără hat
Cam la secerat ?
Pasăre-argintată
Grii înghite, iată
Și-o strunește-o fată.
Pasărea-i combina !
Rîde-n brazi lumina
Brazilii dealului
Șesenalului,
Molizii se leagănă
Doină nouă tragăna.**

(Auzit în comuna Ciumbrod, reg. Cluj, de NELU BAROANĂ).

Este doina care proslăvește marea frăție, alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, baza de neclintit a regimului nostru democratic.

N. CULCEA

MIHAILOPOL A.

Dirijorul tonelor

Fotografii de la Expoziția de fotografii artistice „Infloresce țara mea”.

ival Galați

tească,
an.

ară l...
eu
le vară,

iltădată
rgat ?
ială :
sat l

ară l
flori l
nicară
teori l

rii...
on ;
rii

nă
eba ?
la uzină
afla ?

mîndrie
de fier).
frăție,
r.

SMA

PARTIDUL

Tot simt în piep: ades cum se-nfioară
A sufletului tinăra vtoară
Să tremure pe strunele ei line,
Partid, iubirea noastră pentru tine.

Și-ți împletesc, partid iubit, în cînt
Nepotolitul inimii avînt,
Căci înălțînd pădurile de schele —
Tu dai aripi și cîntecelor mele.

VICTOR RUSU
(Cercul literar „Al. Vlahuță”
Turnu Severin)

Colaborare...

Sămînța colaborării dintre gospodăria colectivă din Chinari și întovărășirea din satul Porumbeni, raionul Tg. Mureș, și-a vădit rodul în pragul anului 1961, cînd cele 144 de familii de întovărășiți, cu o suprafață de 289 ha. de teren arabil, au urmat exemplul chinărenilor. Au întemeiat și porumbeni o gospodărie agricolă colectivă căreia i-au dat numele de „Viață nouă”. În toate acțiunile pe care le-au întreprins, proaspeții colectivști au avut ajutorul neprecupețit al chinărenilor, cu o experiență de 10 ani de gospodărie colectivă.

La comasarea pămîntului, tinărul inginer Kis Ernő și brigadierul Petrea Cimpianu au efectuat măsurătorile, zile întregi, pe vreme bună ca și pe vreme ploioasă. Mai apoi, porumbenii au avut nevoie de ajutorul celor din Chinari pentru a-și alcătui planul de producție. Chinărenii i-au ajutat cu drag. Tarlalizarea culturilor de primăvară, fixarea liniilor de perspectivă, profilul după care trebuie să se dezvolte noua gospodărie ținînd seama de condițiile economice și pedoclimatice, toate acestea au fost discutate și elaborate cu ajutorul conducerii gospodăriei mai vîrstnice.

După sfatul chinărenilor, suprafața cultivată cu porumb a fost extinsă la 90 ha., dintre care 5 ha. cu porumb siloz.

Președintele gospodăriei din Porumbeni, Ion Frincean și brigadierii Domokos Aron și Farcas Karoly se interesează din timp de felul cum se cultivă și se recoltează porumbul, de avantajele hrănirii animalelor cu porumb siloz. De asemenea, s-au mai însămințat 20 ha. cu sfeclă de zahăr și 2 ha. cu sfeclă butași. Planul de perspectivă prevede ca pînă la sfîrșitul anului șeptelul de animale să se ridice la 83 bucați bovine, din care 30 vaci cu lapte, 21 porci, 290 ovine. Cînd îmi spunea aceste cifre, președintele Ion Frincean era oarecum gînditor, se cunoștea că-l frămîntă multe probleme. Vorbea însă cu entuziasm despre viitorul tinerei gospodării „Am pregătit și un hectar de teren pentru grădina de zarzavat. Vom zăgăzui piriul Golombei. Ce zici, Vasile — se adresa președintelui din Chinari — aveți răsăduri de roșii, ardei, vinete? Vom face o grădină la Porumbeni, cum nu s-a mai văzut pe aici de cînd lumea?”

„Venii săptămîna viitoare. Vă dăm bucuroși” — i-a spus președintele din Chinari.

Discuțiile au început să se poarte în jurul unor cumpărături ce urmau să se facă, în legătură cu normarea muncii și altele.

— Avem multe de făcut, ca la început...

— Și Murășul la izvoare e doar un firisor de apă — adăugă un colectivist care ne asculta cu atenție. — Pe urmă se face apă mare.

— Noj am avut mai multe de invins acum 10 ani, cînd cei care să ne inițieze în muncă prin exemplul lor erau mult mai puțini — găsi de cuvînt să completeze președintele gospodăriei din Chinari, intrerupînd discuția cu brigadierii.

La plecare ambii președinți arătau mai deschisi la față — se clarificaseră multe probleme în toiul discuțiilor tovarășești.

Afară cernul se limpezise. Soarele iesise victorios deasupra pămîntului.

CAZAN ION

LICA IOSIF „Lectură din Mitrea Cocor”. De la Expoziția de fotografii artistice „Inflorește țara mea”.

In sprijinul gospodăriei colective

Cele două gospodării agricole colective din comuna Mărgăritești, găsesc în munca culturală un sprijin de nădejde. Consiliul de conducere al căminului cultural a orientat întreaga sa activitate pe problemele consolidării economico-organizatorice a gospodăriilor colective din comună.

Colectivul de conferențieri, al cărui responsabil este tovarășul Gh. Fălcău, a ales conferințele cu teme potrivite pentru acest scop. Au fost ascultate cu mult interes conferințele despre felul în care se pot valorifica toate rezervele G.A.C., despre lucrările de întreținere a culturilor, despre necesitatea

de a construi adăposturi trainice și ieftine pentru animale.

Pentru colectivștii primiți de cîrind în G.A.C. și care lucrează în sectorul legumicol, căminul cultural, îndrumat de organizația de partid, a organizat un ciclu de convorbiri cuprinzînd temele: „Cultura legumelor timpurii, ramură aducătoare de venituri mari”, „Obținerea răsădurilor de calitate” și altele. Totodată, pentru ca noii colectivști să aprecieze la adevărată ei valoare ramura creșterii animalelor, brigadierii zootehniști au susținut convorbiri pe această temă.

„Jurnalul vorbit” — o altă formă folosită la căminul cultural — a în-

fățișat în mai multe rînduri aspecte din munca de fiecare zi a colectivștilor. S-au scos în evidență brigăzile și echipele fruntașe ale gospodăriei colective, analizîndu-se amănunțit munca acestora, pentru ca în acest fel și cele rămase în urmă să ajungă la nivelul lor.

Cercurile de citit — forma cea mai variată de muncă a căminului cultural — desfășoară o activitate intensă. În comună funcționează 20 cercuri de citit, conduse de cadre didactice, sanitare etc. Cea mai rodnică activitate o desfășoară cercurile conduse de învățătorii: Șerban Marin, Sevastița Popa, Niculina Popa. La propunerea căminului cultural, consiliul de conducere al G.A.C. „1 Mai” din Mărgăritești a organizat, cu sprijinul comitetului executiv al sfatului popular, o serie de vizite ale colectivștilor la gospodăriile fruntașe din regiune. Astfel de vizite au fost făcute la G.A.C. din raioanele: Calafat, Segarcea și Băilești. În urma acestora, conducerea căminului cultural a organizat seri de întrebări și răspunsuri pe tema: „Ce am învățat în urma vizitelor făcute”. Colectivștii au venit cu propuneri noi: lărgirea și extinderea construcțiilor din G.A.C. pentru adăpostul animalelor, dezvoltarea sectorului zootehnic etc.

Trecînd la realizarea noilor propuneri, nu de mult colectivștii au început construcția unui grajd cu o capacitate de 100 capete vite mari. Grajdul este aproape gata.

Un sprijin prețios primește căminul cultural din partea președintelui gospodăriei „1 Mai”, Nicola Marin. El a fost adesea invitat la căminul cultural unde a susținut conferințe. În ultimul timp, însă, nu mai așteaptă invitații personale. Vine la cămin împreună cu brigada artistică de agitație a gospodăriei. Dar nu numai în calitate de președinte, ci și ca interpret...

PREDA D. ION

Dansatorii din ȘEPREUȘ

E duminică după-amiază. Flăcăii sprinteni și fete îmbujorate frămîntă dușumeaua în ritmul unei ardelence îndrăcite. Pe margine, săteni și sătence admirînd tinerețea. Printre dansatori, baci Mihai Turcuș, un om trecut de 60 de ani, și tinăra învățătoare Maria Nedescu. Sînt instructorii echipei de dans, cea mai bună din raionul Criș. Baci Mihai vechează cu strășnicie ca mișcărilor străvechi ale dansurilor să fie respectate.

— Palungul e un dans cu tact moderat, Ramosul este repejor, iar Mînițelul mai repejor și cu tropotiturile scurte. Așa că fiți cu mare băgare

de seamă — le spune el membrilor echipei. Nu-i vorba că și dansatorii sînt pricepuți. Echipa a luat ființă în urmă cu 12 ani. Alături de tinerele Oniță Cicoarea, Maria Pirvu, Maria Roșca, de utemiștii Ioan Suciu, Ion Cișmaș, Iosif Gabor și alții, îi aflăm și pe veteranii echipei, pe Simion Pirvu, I. Incicău și Ion Gabor.

Aproape în fiecare an din cei 12, cu ocazia diferitelor concursuri regionale și raionale, dansatorii din comuna Șepreuş au cucerit premiul și mențiuni. În anul 1957—1959 premiul II pe regiune, în 1949—1951 și 1953 — numeroase diplome și mențiuni. În anul 1961, s-au clasat printre echipele fruntașe din regiunea Crișana, în cadrul celui de-al VI-lea Concurs al formațiilor artistice de amatori.

Spectacolele date de această echipă lasă o impresie de neuitat. Nu știi ce să admiri mai întîi, portul frumos sau mișcărilor pline de grație și putere.

Străvechile dansuri și renumitul port al dansatorilor din Șepreuş datează din urmă cu mai bine de 150 de ani. Fetele umblă și acum cu cipcă¹⁾ pe poale și spătoi²⁾ cu lăciță³⁾. Zaghia și șortul sînt făcute din pînză albă de bumbac cu mătase pe margine. Pe cap zaghiile negre. La gît mărgelile și bani, înșirați pe o sîrmă frumos arcuită. Poartă cozile pe spate legate cu fundă, iar în picioare papuci cu tureac lung.

Băieții poartă cămăși albe cu deschizătură la gît, iar în picioare poartă cizme.

★

Anul trecut, valoarea zilei-muncă în gospodăria colectivă din Șepreuş a fost în jurul a 40 de lei. Peste 20 de țărani colectivști și-au construit, numai în anul 1960, case noi din cărămidă. 16 fil ai colectivștilor învață la diferite școli medii și supe-

rioare. Șepreuşenii au găsit de cuvîntă că nu li se mai potrivește să facă hora în diverse curți, așa cum se obișnuia înainte vreme. Necesitățile lor culturale au crescut mult. De aceea ei și-au construit un cămin cultural de toată frumusețea, căruia i-au dat numele de „Avram Iancu”.

ION COȚOI

¹⁾ cipcă — încrestătură din ață care se pune la haine

²⁾ spătoi — bluză

³⁾ lăciță — model de guler colorat

DUMITRU CERDĂCESCU „Cimpoiul satului”. (Pictură).

GHIȚA COLIBAȘI „Solistă”. (Pictură).

ÎNȚILNIREA DINTRE N. S. HRUȘCIOV ȘI J. KENNEDY

Timp de două zile, la 3 și 4 iunie, orașul Viena a găzduit întâlnirea dintre șeful guvernului sovietic N. S. Hrușciiov și președintele S.U.A., J. Kennedy.

Declarația comună și atmosfera cordială în care s-a desfășurat convorbirea, lasă să se întrevadă rezultatele pozitive ale întâlnirii.

„O bună atmosferă“, „sinceritate și curtoazie“, iată numai câteva din aprecierile presei asupra felului în care s-au desfășurat convorbirile dintre cei doi oameni de stat.

Declarația comună subliniază de la bun început că întâlnirea, în cursul căreia s-a procedat la un schimb de păreri sovieto-americane, a fost „utilă“. Aceasta reprezintă o reafirmare a importanței mari pe care o are promovarea metodei „tratativelor“, sprijinită întotdeauna de țările socialiste și întreaga opinie mondială iubitoare de pace.

Problemele în jurul cărora s-a purtat schimbul de păreri sînt de cea mai mare importanță. Așa este cea a relațiilor dintre U.R.S.S. și S.U.A., a experiențelor nucleare, dezarmării, problema germană. Opiniei publice mondiale, iubitoare de pace îi este cunoscut efortul continuu al Uniunii Sovietice și al celorlalte țări iubitoare de pace pentru a înfăptui dezarmarea, pentru a înlătura pericolul atomic, pentru a lichida rămășițele celui de-al doilea război mondial. O seamă de comentatori, adăuți în aceste zile la Viena relevă tocmai poziția constructivă a Uniunii Sovietice în aceste probleme, făcîndu-se ecoul increderii pe care popoarele din lumea întreagă o manifestă față de politica iubitoare de pace a Uniunii Sovietice și a celorlalte țări socialiste.

Declarația arată că N. S. Hrușciiov și J. Kennedy și-au reafirmat sprijinul acordat unui Laos neutru și independent în frunte cu

un guvern ales de lațienii înșiși, precum și unor acorduri internaționale care să asigure această neutralitate și independență, și în legătură cu aceasta au recunoscut importanța încetării efective a focului în Laos. Soluționarea pozitivă a acestei probleme ar avea o mare însemnătate pentru destinderea încordării în Asia de sud-est și implicit pentru întărirea păcii în lumea întreagă.

Este îmbucurător și faptul că, așa cum se subliniază în declarația comună „Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și președintele Statelor Unite ale Americii au căzut de acord să mențină un contact în toate problemele care prezintă interes pentru cele două țări și pentru întreaga lume“.

Nervozitatea, neliniștea de care au dat dovadă în aceste zile cercurile interesate în menținerea războiului rece, sînt indicii că întâlnirea dintre cei doi oameni de stat a fost utilă pentru cauza păcii. Aceste cercuri au toate motivele să fie dezamăgite, fiindcă lucrurile nu s-au petrecut așa cum au scontat, nu s-au produs „rupturi“ ci, dimpotrivă, s-a reafirmat utilitatea unor noi întrevederi.

În dimineața zilei de 5 iunie, N. S. Hrușciiov a părăsit Viena. Pe aeroportul Schwechat, șeful guvernului sovietic a subliniat din nou țelul politicii externe sovietice, acela de a asigura o pace trainică în lume, soluționarea pozitivă cit mai grabnică a problemei dezarmării, reglementarea pașnică pe calea tratativelor a problemelor internaționale litigioase, stabilirea și menținerea unor relații bune cu toate țările. „Aș dori să cred — a spus N. S. Hrușciiov — că întâlnirile și convorbirile pe care le-am avut aici cu președintele S.U.A. domnul Kennedy, vor contribui la atingerea acestor țeluri, la stabilirea unei păci trainice între state“.

★ „Un început bun“ ★

Ecouri după întâlnirea de la Viena

Presa din întreaga lume continuă să comenteze „zilele vieneze“, să facă aprecieri asupra rezultatelor convorbirilor dintre cei doi oameni de stat. Desigur, nimeni nu a crezut că în două zile s-ar putea soluționa problemele internaționale litigioase, dar tonul optimist al majorității comentariilor apărute în presă, ca și al declarațiilor unor oameni politici, este bazat pe considerația că „zilele vieneze“ au deschis drumul unor noi convorbiri rodnice.

Correspondenții speciali ai Pravdei la Viena scriu: „oricine a urmărit această întâlnire nu-l părăsește sentimentul că s-a făcut un prim pas într-o direcție necesară... Schimbul de opinii a avut loc și cele două părți l-au considerat util“. Senatorul american Mike Mansfield, liderul majorității democratice din Senat, a declarat că „această conferință a pus probabil bazele altor convorbiri. Cred, a spus în continuare senatorul, că a ieșit ceva mai bine decît se anticipase“. Ziarele engleze „Daily Mail și

„Daily Sketch“ ajung la concluzia că întâlnirea de la Viena a conducătorilor celor două state a adus o contribuție pozitivă la slăbirea încordării internaționale și apreciază ca „promițător“ comunicatul comun.

Mai multe ziare franceze („Paris Jour“, „Liberation“) sînt de părere că „dialogul între cei doi mari și între cele două lumi“ este de natură să dea speranțe omenirii și că „Franța nu are decît de cîștigat de pe urma acordurilor dintre cei doi oameni de stat“.

Ziarul polonez „Trybuna Ludu“ scrie: „Întîlnirea Hrușciiov-Kennedy ar putea deveni un punct de cotitură în relațiile dintre Est și Vest, dacă după întâlnire S.U.A. și

principalii lor aliați vor continua cu perseverență și consecvență să caute căi pentru rezolvarea treptată, prin tratative, a unei serii de probleme importante pentru cauza păcii“.

Ecoul întrevederii dintre cei doi oameni de stat s-a făcut simțit și la Conferința de la Geneva în problema Laosului. La cea de a 12-a ședință ordinară, reprezentantul Angliei, Macdonald, care a prezidat lucrările ei, și-a exprimat speranța că întâlnirea istorică care a avut loc la Viena, va ajuta lucrările conferinței. Mihailovski, reprezentantul Poloniei, primul care a luat cuvîntul, a subliniat necesitatea de a trece, în sfîrșit, la examinarea fondului problemei. G.

Cronica evenimentelor internaționale

Sahara nu va fi o nouă Katangă!

De șapte ani de zile, poporul algerian duce o luptă îndrîjită pentru independența națională deplină a Algeriei, pentru autodeterminarea deplină a poporului. La tratativele de la Evian, delegația guvernului Provizoriu al Republicii Algeria (G.P.R.A.) este animată de bunăvoință, caută soluții reciproc acceptabile, fiind ferm hotărîtă să obțină satisfacerea revendicărilor legitime ale poporului algerian. În schimb, delegația franceză tergiversează intenționat tratativele și propune soluții inacceptabile pentru poporul algerian. Ea încearcă să demonstreze că Sahara n-ar aparține Algeriei și caută să impună dezmembrarea țării.

„Noi apărăm independența și unitatea teritorială a țării noastre — a spus la una din ședințe Malek, purtătorul de cuvînt al delegației algeriene. Suveranitatea poporului nostru trebuie să fie exercitată asupra întregului teritoriu național... Sahara nu va fi o nouă Katanga și în Algeria nu va exista un nou Chombe“.

Poziția delegației franceze nu este și cea a poporului francez. Numeroși vizitatori, delegați din partea diferitelor organizații obștești franceze (cadre didactice, foști combatanți etc.) au căutat delegația algeriană, asigurînd-o de simpatia și solidaritatea poporului francez față de lupta de eliberare a poporului algerian.

Situația din Republica Dominicană

Dictatorul Rafael Trujillo, care timp de 31 de ani a ținut Republica Dominicană sub teroare, a fost asasinat. Guvernul dominican, condus de Ioaquin Balaguer, îngrijorat că suprimarea dictatorului ar putea contribui la creșterea opoziției din țară față de despotismul lui Trujillo, l-a numit pe Rafael Trujillo junior, fiul fostului dictator, în postul de comandant suprem al forțelor armate dominicane.

Trujillo junior și-a început cariera de comandant, mergînd pe urmele defunctului său tată, fost la începutul carierei sale hoț de cai și falsificator. Arestările, asasinările, torturile continuă și acum ca și pe vremea lui Trujillo senior, care, cu ajutorul acestor crunte metode

de oprimare a reușit să-și strîngă o avere evaluată la 800.000.000 dolari. (În timp ce 75 la sută din țărănime — care formează majoritatea covârșitoare a populației — nu are deloc pămînt).

Valul de teroare dezlănțuit de Trujillo junior, nu a putut opri însă minia poporului care urăște din suflet sîngeroasa dictatură a familiei Trujillo.

Evenimentele din Republica Dominicană au suscitât o vie activitate diplomatică și militară la Washington. 40 de vase de război ale flotei americane au ocupat poziții de-a lungul litoralului Republicii Dominicane. Aceste manevre au indignat opinia publică. Într-o declarație a C.C. al Partidului Popular Socialist din Republica Dominicană se arată că S.U.A. pun la cale o intervenție cu scopul de a împiedica instaurarea unui regim democratic în această țară.

Demonstrații pentru pace și dezarmare în Anglia

După cum se știe, în întregarea Angliei au avut loc demonstrații de protest și alte acțiuni împotriva bazelor militare americane din Marea Britanie. Împotriva demonstrațiilor au fost luate sălbătice măsuri de reprimare. La demonstrația de masă din golful Holly Loch, represuniile au fost efectuate nu numai de polițiștii englezi, ci și de militarii americani.

Recent, 3.000 de londonezi s-au adunat în piața Trafalgar Square, întru întîmpinarea celor 12 pacifști americani care au ajuns în Europa după ce au străbătut întreg teritoriul Statelor Unite, chemînd la pace și interzicerea bombelor nucleare.

Pe tot traseul urmat de convoiul de mașini în care se găseau președintele Kennedy, aflat în vizită în Anglia, primul ministru englez Macmillan și alte persoane oficiale, pacifștii englezi au organizat manifestații. „Interziceți bombele nucleare“, „Nu dorim război nuclear“, „Jos mîinile de pe Holly Loch!“, iată numai câteva din lozincile sub care s-a desfășurat demonstrația.

Țăranii algerieni muncesc și astăzi pămîntul cu unelte rudimentare, ca în anul 1000.

M. Pușkin, reprezentantul Uniunii Sovietice s-a referit de asemenea la întâlnirea dintre N. S. Hrușciiov și J. Kennedy, cerînd participanților la conferință să-și sporească eforturile în vederea elaborării unor hotărîri reciproc acceptabile care să corespundă intereselor naționale ale poporului lațian și intereselor întăririi păcii în Asia de sud-est.

Întîlnirea de la Viena a șefilor guvernelor celor două state a provocat însă și „nemulțumiri“ celor care văd periclitat „războiul rece“. „Nici o slăbire a războiului rece“, scrie într-un titlu „Wall-Street Journal“. Unele ziare americane, care s-au străduit înainte de întîlnire să răspîndească pesimismul, acum par dezamăgite și îl povățuiesc în continuare pe Kennedy să stea „pe poziții de forță“.

Țările socialiste vor continua și pe mai departe eforturile pentru ca rezultatul întîlnirii de la Viena să fie dezvoltat, în interesul consolidării păcii în lumea întreagă.

PANOU DE ONDARE

La Valea Seacă (Pașcani) s-a construit prin contribuție voluntară un nou dispensar.

**Din această realizare
Eu un lucru doar rețin:
Că aici la Valea SEACĂ
Treburile merg din... PLIN!**

După fiecare ploaie, colectivității din Băbițiu-Caracal, ies la prășit.

**Flouă peste cimp ades
Dar ei sapă pe tarlale
Ca să plouă la cules
Cu prisos de cereale.**

Muncitorii de la U.S.A.S. Năvodari au dat peste plan, în primele cinci luni ale anului, 3.906 tone de superfosfat.

**În cinstim (c-avem motive)
Numai în superlative:
Planul la superfosfat
L-au super — realizat.**

Reparind și revizuiind 240 combine și 22 secărători-legători, gospodăriile agricole de stat din regiunea Argeș sint gata pentru recoltat.

**Zice-o vorbă înțeleaptă
Că răsplata-i după faptă:
Gala-s și de recoltat —
Și de... evidențiat!**

Mulți colectivisti din comuna Corni-Bujor și-au construit case noi.

COLECTIVISTUL: — El este constructorul noii mele case!
(Desen de C. CRĂCIUN)

INTERVIU

luat de N. STROE, artist emerit

Dintre toate sporturile de masă, în raionul Medgidia nu se acordă atenție decît fotbalului și luptelor.

Zilele trecute ne-am întîlnit pe un teren de fotbal cu unul dintre reprezentanții U.C.F.S., raionul Medgidia, căruia i-am luat următorul interviu:

— Bine că vă văd, ca să-mi răspundeți la cîteva întrebări.

— Gata oricînd, ca la sport.

— Ce părere aveți despre mișcarea sportivă în raionul Medgidia?

— Merge ca pe roate.

— Se pare că unele roate sînt cam împiedicate.

— Nu văd tocmai bine care...

— Nici eu nu vă văd bine. La dumneavoastră se fac numai anumite sporturi.

— Cum așa? La noi se face fotbal, se fac lupte...

— Și?

— Și lupte, și fotbal.

— Și mai ce?

— Și luptă, și dă-i, și dă-i, și luptă... Pardon, asta-i din Caragiale.

— Dar atletism, aruncări se fac?

— Se fac... duminica la meci să vezi ce aruncă spectatorii cu șepcile-n aer!

— Dar asta nu-i sport...

— Păi, nu-i pe arena sportivă?

— Dar alergări se fac?

— Și încă ce alergări! Să vezi ce aleargă toți să ajungă mai devreme la stadion.

— Dar lupte?

— Se dau și lupte... pentru locuri.

— Am priceput. Dar voleiul, mingea peste plasă?

— Numai peste plasă! Peste bară mereu! Pentru că goluri se marchează mai rar.

— Dar sărituri se fac?

— Unii fac și sărituri.

— Bravo!

— Aici în turn. Cele 93 tone de carne cu care s-a depășit planul în 1960, nu provin din furajarea științifică, rațională a animalelor? Economia realizată de 620.000 lei nu-i o avere?

— Ba e. Dar de lei economisiți datorită comunismului Grigore Ionescu, șeful secției mecanice, ai aflat?

— Nu.

— Atunci ascultă...

(Se cîntă pe melodia „Ia mai zi-i”).

**Ia mai zi-i, ia mai zi-i
De mecanici ce mai știți,
Ce-au făcut ei pe-aci
Îți vom povesti.**

De ei a fost inventată

Ieri, o greblă suspendată

Care paiele pe dată

Le-a și adunat.

Și cu grebla suspendată,

După cite se arată,

Pierderile de-altădată

Azi... s-au suspendat!

Răsplată!

(Desen de F. CALAFETEANU)

(Fragmente din programul brigăzii artistice de agitație a G.A.S. Popești-Leordeni;

— Și cum vă spuneam, măi băieți, în gospodăria noastră de stat se află undeva o mare avere.

— Ce spui, vere? Avere?

— Avere, măi fraților, nu glumă.

— E cu aur?

— Nu-i chiar cu aur, dar are culoarea aurului.

— Atunci cu ce e?

— O avere cu lei.

— O aflai și pe-asta acum! Avem vaci, avem porci, avem păsări, dar lei n-am auzit s-avem! Te pomenești că începem să facem contractări cu Circul de Stat sau colțul zoologic de la Băneasa.

— Nu, n-ai înțeles. Nu lei sălbatici...

— Dar cum? Dresai?

— Lei, adică bani. Și nu

sînt puși în nici o ladă. Sînt în turn!

— Ei, nu zău, că nu mai am răbdare, prea ne-am lungit cu vorba. Arată-ne și nouă turnul și averea, și gata!...

— Să v-arăt turnul? Păi îl aveți chiar în fața voastră.

COMOARA

— Ce avem în fața noastră?

— Turnul, turnul-siloz de 18 metri, experimentat aici pentru prima dată la noi în țară. Sau nu-l vedeți...

— Cum nu! Turnul în carne și oase.

— În carne o să se prefacă el, n-ai grijă; nu se găsește într-insul porumbuș insilozat, hrana de bază a vitelor noastre?

— Și lei? Unde-s lei?

GHICITORI

Dimineața pentru-o clipă,
S-au îmbrățișat în pripă,
Seara iar s-au întîlnit,
Dar curînd s-au despărțit.
(Zău și noaptea)

Valuri împietrite,
Drumuri răsucite,
Înălbit pe frunte, —
Cum îi zice?

(Munte)

Drept și slab, ca luminarea
Cam de mult i-a căzut floarea,
Dar de el cu jînd s-agață
Una dornică de viață.

(Arauc)

Se-ntretaie peste case
Săbii frînte, luminoase
Apoi ceru-i apucaț
De-un puternic strănutat.
(Fulgurii și tunetul)

Niște coji de pepene
Strînse-n chingi, stau țepene
Din strînsoare dacă scapă
Nu mai țîn un strop de apă!
(Doagele)

Copăcel înalt de-o palmă
Frunzele și le destramă
Una-n fiecare zi
Pînă tot s-o desfrunzi.
(Calendarul)

Torni în groapa asta spartă
Și n-o umpli niciodată.
(Pînă)

E rotund și nu-i rotund
Alb ca piatra de pe prund
Cînd se naște e cîntat.
Cine este? L-ați aflat?
(M)

La g.a.c. din satul Săpunari, raionul Lehliu, bălțile sectorului piscicol nu sînt îngrijite.

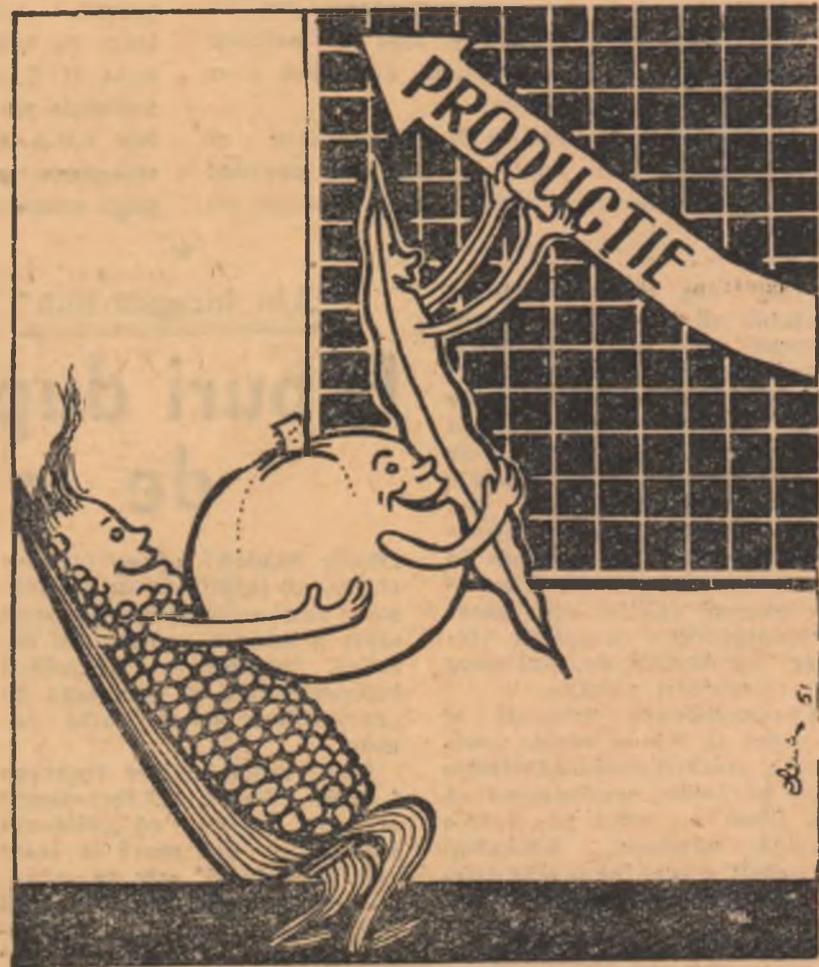
Peștele: — Mai bine mort, decît să mai stau în mizeria asta!...

(Desen de NIC. NICOLAESCU)

LA MOARĂ

Plină-i curtea de căruțe,
Carele de saci sînt pline
Vesel stă în prag morarului
Se vede că-i pare bine.
Duduie în plin motorul,
Sprinten aleargă cureaua,
Sacii grei în coș se varsă,
Curge făina ca neaua.
Glume, ris și veselie
Sînt aici din zori în seară;
Care vin și care pleacă
Încărcate de la moară...
Iar cei care merg pe-alături
Sînt colectivisti, vezi bine;
Dîștii vin oricînd la moară
Numai cu carele pline.

STELIAN BALALIA
corespondent. Ploiești

CULTURILE INTERCALATE: Porumb + dovleac + fasole =
producții sporite.
(Desen de AL. CLENCIU)